

Стани, стани юнак балканский,
от сън дълбок се събуди,
срещу народа отоманский
ти българите поведи!

Че сълзи кървави пролива
въз робство милий наш народ,
високо той ръце простира
да го избави винният бог!

На помощ сърби, черногорци
със радост ще се затекат,
а и от север храбри руси
тозчас ще да се появят.

Учениците, вечер по късно, след като се прибере всеки в
къщи, отиваха на някое затулено място и там се обучаваха, като
пееха:

Дойде време, ставайте,
от сън се събуждайте,
доста робство и тиранство,
всички на оръжие!

Който носи мъжко сърце
и българско име,
да препаше тънка сабя,
знаме да развие!

Та кой не носеше мъжко сърце, щом беше с българско име?